

Nr 10.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss komplettering av 48 § 1 mom. vägtrafikförordningen.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 50, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herrar *Dickson* och *Nilsson* i Bästekille hemställt »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslår sådan komplettering av 48 § 1 mom. vägtrafikförordningen, att fordonsförare åläggas att före färd in på huvudled under alla förhållanden stanna fordonet vid huvudleden».

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 48 § 1 mom. *vägtrafikförordningen den 28 september 1951* åligger det fordonsförare, som från annan väg än huvudled skall korsa huvudled eller svänga in på denna, att lämna företräde åt fordon på huvudleden. Skyldighet att stanna före infart på huvudled kan, där så anses erforderligt, föreskrivas medelst särskilt vägmärke. Föreskrifter om uppsättande av dylika vägmärken utfärdas såvitt angår stads område av poliskammare, magistrat eller kommunalborgmästare och eljest av länsstyrelse.

Förslag om att skyldigheten att stanna före infart på huvudled skulle gälla generellt i stället för som nu är fallet allenast där så anges med särskilt vägmärke har framförts såväl vid vägtrafikförordningens tillkomst som senare.

1944 års trafikförfattningsakkunniga, vilkas betänkande, SOU 1948: 34, ligger till grund för den nu gällande vägtrafikförordningen, avvisade tanken på att stadga en generell stoppskyldighet före färd in på huvudled. De sakkunniga framhöll därvid, att det i fall, då sikten är klar och huvudleden överskådlig på betryggande avstånd, uppenbart icke kunde anses erforderligt att fordon obligatoriskt stannas före infart på huvudleden och att särskilt för trafik inom tätbebyggt område en regel om generell skyldighet att stanna före huvudled kunde innebära betydande olägenheter. De lokala förhållandena på vissa platser kunde emellertid, anförde de sakkunniga vidare, tala för att fordonsförare borde stanna före infart på huvudled. I dylika fall borde stopptecken uppsättas.

En *reservant* bland de sakkunniga ansåg emellertid, att den som färdades in på huvudled under alla förhållanden borde vara skyldig att stanna.

I *proposition 1951 nr 30*, vari förslag till ny vägtrafikförordning framlades för riksdagen, anslöt sig föredragande departementschefen till den ståndpunkt de trafikförfattningssakkunnigas majoritet tagit i frågan.

Andra lagutskottet behandlade propositionen i sitt utlåtande 1951 nr 30 och hade därvid även att taga ställning till motioner, I: 321 och II: 419, vari hemställdes om föreskrift, att förare av motorfordon vid passerande av korsning med huvudled skulle växla ned eller stanna. Utskottet framhöll, att det i åtskilliga fall med hänsyn till sikt och trafikförhållanden ej vore erforderligt att stanna eller växla ned före korsning med huvudled. I sådana fall kunde det enligt utskottets mening knappast förväntas, att bestämmelser om skyldighet att växla ned eller stanna skulle bli efterlevda. Härigenom skulle respekten för en bestämmelse om dylik skyldighet avtrubbas. Utskottet ville därför ej förorda någon generell regel av det i motionerna angivna innehållet.

Vid *1953 års riksdag* avgav andra lagutskottet utlåtande, nr 8, i anledning av vissa motioner angående trafiksäkerhetsfrågor. I utlåtandet — vari utskottet bl. a. framhöll att en skärpt trafikövervakning vore oundgänglig — underströk utskottet angelägenheten av att stoppskyldighet föreskrevs medelst uppsättande av stopptecken, där terräng- och siktförhållandena påkallade det.

Chefen för kommunikationsdepartementet har jämlikt bemyndigande den 25 september 1953 tillsatt en enmansutredning, *1953 års trafiksäkerhetsutredning*, för att utarbeta förslag till åtgärder för åstadkommande av förbättrad trafiksäkerhet. Till utredningsman har utsetts landshövdingen E. Mossberg. Bland de spörsmål utredningen enligt direktiven bör överväga är frågan, huruvida en generell regel om skyldighet att stanna fordon före infart på huvudled bör införas. Utredningen har i januari 1954 avgivit betänkande med förslag till förstärkt trafikövervakning m. m. Utredningens arbete i övrigt beräknas vara slutfört innevarande år.

Utskottet.

Såväl vid den nya vägtrafikförordningens tillkomst som därefter har olika meningar hävdats beträffande frågan huruvida det ur trafiksäkerhets-synpunkt är lämpligast att låta skyldigheten att stanna före infart på huvudled gälla generellt eller, i enlighet med vad nu är fallet, allenast där så anges genom särskilt vägmärke. Detta spörsmål kommer nu att upptagas till omprövning av 1953 års trafiksäkerhetsutredning. Med hänsyn härtill anser utskottet, att ett förnyat ställningstagande av riksdagen lämpligen bör anstå i avvaktan på utredningens resultat.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att förevarande motion, II: 50, icke måtte föranleda någon
riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 mars 1954.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 9.
